

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3C/204/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915205412
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5915205412.6

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou v právnej veci navrhovateľa v 1.rade: H. A., nar. X.X.XXXX, bytom F. Q. XXXX, H. - C., navrhovateľky v 2.rade: S. A., nar. XX.X.XXXX, bytom F. Q. XXXX, H. - C., obaja navrhovatelia zast. JUDr. Petrom Svrčekom, advokátom, AK Dončova 1443/5, 034 01 Ružomberok, proti odporcovi: Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, P. O. Box 57, 820 12 Bratislava 212, v konaní o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a v celom rozsahu.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.9.2015 domáhali, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne náhradu škody vo výške 11.418,30 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.314,72 eur od 6.7.2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 103,58 eur odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý nasleduje po dni, v ktorom bude žaloba doručená odporcovi, do zaplatenia. Navrhovatelia uviedli, že uzavreli dňa 20.9.1999 ako kupujúci kúpnu zmluvu s predávajúcimi S. E. a Q. E., predmetom ktorej bol aj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/3 k pozemku KN parcela č. XXXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 667 m² v k.ú. a obci H. vo výlučnom vlastníctve predávajúceho Q. E., zapísaný na LV č. XXXX, vklad vlastníckeho práva, na základe ktorej bol povolený rozhodnutím Okresného úradu v Ružomberku č. XXXX/XXXX dňa 27.10.1999, čím sa stali navrhovatelia bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3 k uvedenému pozemku. Navrhovatelia poukázali, že Okresným súdom Ružomberok bolo pod sp.zn. Er 123/2001 vedené exekučné konanie o vymoženie pohľadávky vo výške 235.222,- Sk s príslušenstvom v prospech oprávneného Stredné odborné učilište poľnohospodárske Ružomberok proti povinnému Q. E., v ktorom dňa 10.1.2002 vykonal súdny exekútor JUDr. Vladimír Rudl dražbu nehnuteľnosti vrátane pozemku KN parcela č. XXXXX, na ktorej urobil najvyššie podanie Ing. U. U., ktorému súdny exekútor udelil príklep. Okresný súd Ružomberok príklep schválil uznesením č.k. Er 123/2001-31 zo dňa 11.7.2002, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 23Co/2134/02-66 zo dňa 28.2.2003. Na LV č. XXXXX k.ú. a obec H. bol k pozemku CKN parcela č. XXXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 669 m², ktorý v súčasnosti zodpovedá pozemku KN parcela č. XXXXX zapísané vlastnícke právo navrhovateľov k uvedenému pozemku v podiele vo veľkosti 1/3, ako aj výlučné vlastnícke právo vydražiteľa Ing. U. U.. V dôsledku spornosti zápisov vlastníckeho práva k tomuto pozemku podal vydražiteľ žalobu o určenie vlastníckeho práva proti navrhovateľom. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 6C/143/2012-101 zo dňa 20.5.2013 určil, že Ing. U. U. je výlučným vlastníkom označeného pozemku a zároveň zamietol vzájomný návrh odporcov, že oni sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku s podielom vo veľkosti 1/3. Zároveň súd im uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi trovy konania vo výške 362,26 eur. Vo výroku vo veci samej bol rozsudok súdu 1. stupňa potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/432/2013-139 zo

dňa 29.10.2013. V časti výroku o náhrade trov konania bol rozsudok súdu 1. stupňa zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Následne Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. 6C/143/2012-148 zo dňa 13.12.2013 uložil odporcom nahradiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia vo výške 1.636,21 eur a ostatných trov konania vo výške 103,58 eur a priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 411,15 eur. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5Co/277/2014-183 uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil a uložil odporcom povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 209,71 eur. Najvyšší súd SR na základe dovolania odporcov uznesením sp.zn. 7Cdo 401/2014 zo dňa 24.3.2015 odmietol dovolanie a zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania vo výške 411,15 eur. pozemok KN parcela č. XXXXX v k.ú. a obci H. sa stal predmetom dražby v exekúcii v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného úradu Ružomberok, katastrálneho odboru, ako vyplýva z vyjadrenia Správy katastra Ružomberok zo dňa 24.6.2013. Od 9.4.1998 bola pozastavené vykonávanie zápisov práv k pozemkom k.ú. H., nakoľko sa preberal ZRPS, pričom zápis z registra bol ukončený 26.6.2000. Zápis vlastníckeho práva navrhovateľov na LV na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.1999 bol vykonaný až dňa 20.7.2002, teda vyše 2 roky po zápise ZRPS. V čase medzi právoplatnosťou rozhodnutia Okresného úradu Ružomberok o povolení vkladu vlastníckeho práva navrhovateľov a zápisom vlastníckeho práva navrhovateľov na LV bol predmetný pozemok vydražený v exekúcii vedenej na majetok Q. E.. Keďže súdnemu exekútorovi orgán verejnej správy na úseku správy katastra vydal LV č. XXXX, na ktorom nebolo zapísané vlastnícke právo navrhovateľov, k čomu Správa katastra Ružomberok vo vyjadrení zo dňa 24.6.2013 uviedla: „V uvedenom čase, teda od r.1998 do r.2002 sa LV vydávali, bol pozastavený len zápis listín. Nedôsledným konaním Správy katastra bola vyznačená plomba v zmysle kúpnej zmluvy iba čiastočne, t.j. na LV č. XXXX a LV č. XXXX nebol zaplombovaný a bol vydaný omylom ako podklad k exekúcii. V uvedenom prípade došlo k viacerým pochybeniam zo strany katastra (nesprávne zaplombovanie LV, včas nevykonaný zápis listiny na LV, nesprávne vydané podklady pre exekučné konanie), za čo sa Vám v mene Správy katastra týmto ospravedlňujem.“ Navrhovatelia boli aj po zápise vlastníckeho práva vydražiteľa na LV zo strany orgánu verejnej správy, na úseku správy katastra ubezpečovaní, že sú spoluvlastníkmi tohto pozemku v podiele 1/3. Ešte v r.2013 boli na LV č. XXXXX ako podieloví spoluvlastníci tohto pozemku zapísaní a bolo na ňom zapísané aj výlučné vlastnícke právo vydražiteľa. Riaditeľka Správy katastra Ružomberok povedala navrhovateľom, že o spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/3 nemôžu prísť. Navrhovatelia uviedli, že na vznik nároku na náhradu škody voči štátu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne splnenie troch podmienok: porušenie povinnosti zo strany orgánu verejnej moci spočívajúcej v jeho nesprávnom úradnom postupe, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Z vyjadrenia Správy katastra Ružomberok je zrejmé, že z jej strany došlo k porušeniu zákonných povinností vyznačiť plombu na LV, zapísať na LV nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3 k tomuto pozemku navrhovateľmi a vydať ako podklad k exekúcii taký LV, na ktorom by bol povinný Q. E. podielovým spoluvlastníkom k pozemku s podielom vo veľkosti 2/3. Škoda na strane navrhovateľov spočíva v strate spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3 k označenému pozemku. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/143/2012 bola jeho hodnota ustálená znaleckým posudkom č. 38/2013 Ing. Renáty Lajčiakovej na sumu 23.700 eur, pričom spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/3 má hodnotu 7.900 eur. Ďalšia škoda na strane navrhovateľov vznikla v dôsledku súdneho konania v určení vlastníckeho práva k tomuto pozemku, a to zaplatením týchto výdavkov: súdny poplatok za vzájomný návrh 99,50 eur, súdny poplatok za odvolanie proti výroku vo veci samej 99,50 eur, súdny poplatok za odvolanie proti výroku o vzájomnom návrhu 99,50 eur, náhrada trov prvostupňového konania navrhovateľa 2.674,79 eur, náhrada trov odvolacieho konania navrhovateľa 411,15 eur, náhrada trov odvolacieho konania navrhovateľa na základe odvolania odporcov proti rozhodnutiu súdu o náhrade trov konania 209,71 eur, súdny poplatok za dovolanie proti výroku vo veci samej 199 eur, súdny poplatok za dovolanie proti výroku o vzájomnom návrhu 199 eur, náhrada trov dovolacieho konania navrhovateľa 411,15 eur, odmena právneho zástupcu odporcov JUDr. Jiřího Matrausa 50 eur. Navrhovateľom v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej správy na úseku správy katastra vznikla škoda 11.418,30 eur. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je daná tým, že nebyť nesprávneho úradného postupu niekdajšieho Okresného úradu Ružomberok, neboli by navrhovatelia prišli o spoluvlastníctvo k predmetnému pozemku. Keďže Správa katastra Ružomberok na LV zapísala vlastnícke právo vydražiteľa v celosti a navrhovateľov v podiele vo veľkosti 1/3, podal Ing. U. U. návrh na určení vlastníckeho práva, v dôsledku čoho vznikli navrhovateľom ďalšie náklady. Keďže v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb. je nárok na náhradu škody potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom, iba v prípade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a rozhodnutím o väzbe alebo treste, nepodali navrhovatelia žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, avšak mali záujem

o mimosúdne vyriešenie sporu, a preto vyzvali SR - Úrad geodézie, kartografie a katastra SR na náhradu škody vo výške 11.314,72 eur - omylom neboli zarátané ostatné trovy konania podľa uznesenia tunajšieho súdu č.k. 6C/143/2012-148 vo výške 103,58 eur. Na túto výzvu však úrad neodpovedal. Odporca nespĺnil svoj dlh dobrovoľne. Navrhovatelia zároveň uplatňujú nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.314,72 eur od 6.7.2015 do zaplatenia, keďže na zaplatenie tejto sumy bol odporca vyzvaný a 30-dňová lehota na plnenie uplynula 5.7.2015 (výzva doručená adresátovi 5.6.2015), a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 103,58 eur odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý nasleduje po dni, v ktorom bude návrh doručený odporcovi, do zaplatenia, keďže na zaplatenie tejto sumy nebol odporca doposiaľ vyzvaný.

Právny zástupca navrhovateľov vo svojom prednese na pojednávaní dňa 20.11.2015 zotrval na podanom návrhu s tým, že navrhovatelia v 1. a 2. rade uplatňujú nárok na náhradu škody 11.418,30 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.314,72 eur od 6.7.2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 103,58 eur odo dňa 4.11.2015, t.j. dňa nasledujúceho po dni, ktorý nasleduje po dni, v ktorom bol návrh doručený odporcovi, do zaplatenia, nakoľko vo výzve adresovanej odporcovi bola uplatnená len suma 11.314,72 eur a nebola započítaná suma 103,58 eur. Poukázal na porušenie povinnosti zo strany Okresného úradu Ružomberok, odbor katastrálny, ako aj na uplatnenú výšku náhrady škody. K strate vlastníckeho práva došlo uznesením Krajského súdu v Žiline, jeho právoplatnosťou, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Ružomberok, ktorým tento súd schválil príklep súdneho exekútora v konaní sp.zn. Er/123/2001. Následne v konaní sp.zn. 6C/143/2012 na tunajšom súde rozhodnutie malo len deklaratórne účinky. Príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody je v tom, že nebyť nesprávneho úradného postupu Okresného úradu Ružomberok, odbor katastrálny, nebol by pozemok vydražený v exekúcii v celosti, navrhovateľom by ostal spoluvlastnícky podiel 1/3 a následne by nemuseli vynaložiť náklady v súdnom konaní. K zápisu vlastníckeho práva navrhovateľov došlo dňa 20.7.2002 ešte počas exekúcie, a to až po uplynutí cca. 2 rokov po čase, kedy už toto vlastnícke právo mohlo byť zapísané, t.j. po 26.6.2000. Musí sa ustáliť, podľa ktorého zákona sa postupuje. V súčasnosti je účinný zákon č. 514/2003 Z.z.. V jeho prechodných ustanoveniach § 27 ods.2 je uvedené, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. Tento zákon nadobudol účinnosť 1.7.2004 a ten nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého vznikla škoda, nastal od toho 27.6.2000, v každom prípade do 1.7.2004. Škoda vznikala dlhšie, časť škody vznikla stratou vlastníckeho práva k pozemku, ale nesprávny úradný postup bol určite do 1.7.2004. Od 27.6.2000, ďalej pokračoval tým nezapísaním, ďalej tým vydaním LV, kde bolo vlastnícke právo zapísané v celosti. Musí sa postupovať podľa zákona č. 58/1969 Zb. Tento zákona v prípade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nevyžaduje od toho poškodeného, aby vyzýval štát zastúpený príslušným orgánom na predbežné prerokovanie nároku. Aj tak mal dostatok času odporca na to, aby sa akýmkoľvek spôsobom k tomuto nároku vyjadril. Nenazvali to ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, ale ako výzvu na náhradu škody, teda návrh bol podaný v súlade so zákonom č. 58/1969. K tvrdeniu, že v exekučnom konaní, na základe Exekučného poriadku mal povinný nejaké práva, uviedol, že navrhovatelia neboli účastníkmi exekučného konania, zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku nevyplýva to, že by im exekučná vyhláška mala byť doručovaná. Poukázal na ust. § 141 Exekučného poriadku s účinnosťou v novembri 2001, kde je uvedené, komu sa dražobná vyhláška doručí - oprávnený, povinný, spoluvlastník, každému, kto má vecné alebo predkupné právo, orgánom verejnej moci. Podľa ods.3 exekútor ju vyvesí na svojej úradnej tabuli a požiadava obec, v ktorej obvode je nehnuteľnosť, aby podstatný obsah vyhlášky uverejnila spôsobom v mieste obvyklým. Tiež môže uverejniť dražobnú vyhlášku v tlači. Niektoré z týchto písomností až neskôr v priebehu času sa dostali do rúk navrhovateľov. V danom čase, keď ešte bola možnosť podať vylučovaciu žalobu podľa § 55 ods.1 Exekučného poriadku, sa navrhovatelia o tom, že je exekúcia vedená aj na ich podiel, nedozvedeli. Navrhovatelia žili v Černovej, ak mesto vyvesovalo na svojej úradnej tabuli podstatný obsah dražobnej vyhlášky, nemožno od nich spravodlivo požadovať, aby si takéto informácie zisťovali. Škoda bola spôsobená v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Správy katastra. Či sa povinný nejakým bránil v konaní alebo nebránil, nemá vplyv na to, že navrhovatelia neboli účastníkmi tohto exekučného konania a teda im z neho nevyplývali žiadne procesné práva. Ak tu bolo tvrdené, že si mali uplatniť iný nárok, povedzme voči povinnému, to nevylučuje možnosť uplatnenia aj nároku voči štátu na náhradu škody. Ani to, že na LV bolo zapísané vlastnícke právo k predmetnému pozemku asi v 4/3 nezaťažuje navrhovateľov, práve naopak, odporcu, ktorý takýto zápis vykonal. Pokiaľ sú ubezpečovaní, že o to nemôžu prísť, tak majú dôvod sa domnievať, že ten pozemok je naďalej ich, až kým súdy v konaní 6C/143/2012 právoplatne

nerozhodli inak. Zdôraznil, že 26.3.2001 bol vyhotovený LV na predmetný pozemok, ktorý bol predložený ako podklad v exekúcii. Bol dostatočne dlhý čas od 26.6., prípadne od 27.6.2000 do tohto dátumu, aby na základe kúpnej zmluvy z r.1999 bolo zavkladované vlastnícke právo kupujúcich v 1/3 a následne mal byť vydaný LV len, kde by bol vyznačený spoluvlastnícky podiel povinného vo veľkosti 2/3, čo by malo iné následky v exekučnom konaní, teda došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany odporcu.

Navrhovateľ v 1.rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že hneď po rozhodnutí vo veci vedenej tunajším súdom pod sp.zn. 6C/143/2012 išli za riaditeľkou na Okresný úrad Ružomberok, odbor katastrálny, ktorá ich ubezpečila, že nemôžu o ich spoluvlastnícky podiel na pozemku prísť.

Navrhovateľka v 2.rade vo svojej výpovedi na pojednávaní dodala, že z každých dverí na katastri, kde boli., ich ubezpečovali, že o ten ich podiel na pozemku nemôžu prísť, keď majú LV.

Poverená zamestnankyňa odporcu vo svojom prednese na pojednávaní uviedla, že dňa 5.6.2015 im bola doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Poukázala na ust. § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z. a tvrdila, že 6-mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplynie až 5.12.2015, to znamená, odporca má ešte stále čas na vyjadrenie k uplatnenému nároku. Tiež poukázala na skutočnosť, že 2.11.2015 im bola doručená žaloba o náhradu škody a nebolo im umožnené vyjadriť sa k tvrdeniam v žalobe v súlade s § 114. K veci samej uviedla, že bolo začaté exekučné konanie, ktoré prebieha podľa Exekučného poriadku, kde povinný má určité možnosti bránenia sa ohľadom majetku, ktorý má byť predmetom exekúcie. Predmetom exekúcie bola 1/1 daného pozemku, povinný musel vedieť, že nie je výlučným vlastníkom pozemku, ale že je vlastníkom o veľkosti podielu 2/3 k celku. Existujú aj určité možnosti vylúčenia veci z exekúcie, napr. podanie excindačnej žaloby. Odporca vychádzal z rozsudkov, ktoré boli doložené k nároku na náhradu škody v žalobe, v ktorých je tiež uvedené, že povinný nevyužil všetky svoje prostriedky, ktoré mohol. Udelenie príklepu licitátora a následné schválenie súdom sa považuje za originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, neplatí tu zásada, že povinný nemôže previesť viac práv, ako on sám má. Malo tu byť použité ust. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Navrhovatelia mali uplatňovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od povinného z exekúcie. Hodnovernosť údajov katastra bola spochybnená, bolo zapísané duplicitné vlastníctvo na LV. Neobstojí tvrdenie, že navrhovatelia boli vlastníkom a nič sa im nemôže stať, nakoľko údaj na LV vypovedá o opaku. Navrhla návrh v celom rozsahu zamietnuť. Nebola opatrnosť zo strany navrhovateľov pri exekučnom konaní. Neboli účastníkmi konania, avšak neboli tu využité všetky zákonné prostriedky na to, aby nehnuteľnosť nebola predmetom exekúcie. Nie je príčinná súvislosť medzi nárokom na náhradu škody a nesprávnym postupom správneho orgánu.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, najmä s kúpnu zmluvou uzavretou medzi predávajúcimi S. E. a Q. E. a kupujúcimi navrhovateľ v 1.rade a navrhovateľka v 2.rade v zmysle ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 20.9.1999, s odpoveďou Správy katastra Ružomberok adresovanou navrhovateľovi v 1.rade zo dňa 25.6.2013, s výzvou právneho zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade adresovanou SR - Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, listom zo dňa 22.5.2014 na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, s platobnými dokladmi týkajúcimi sa úhrady výdavkov v súvislosti s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/143/2012 navrhovateľmi v 1. a 2. rade: doklad o úhrade súdneho poplatku za vzájomný návrh vo výške 99,50 eur, doklad o úhrade súdneho poplatku za odvolanie proti výroku vo veci samej vo výške 99,50 eur, doklad o úhrade súdneho poplatku za odvolanie proti výroku o vzájomnom návrhu vo výške 99,50 eur, doklad o úhrade náhrady trov prvostupňového konania navrhovateľa vo výške 1.674,79 eur (1.636,21 eur + 103,58 eur), doklad o úhrade náhrady trov odvolacieho konania navrhovateľa vo výške 411,15 eur, doklad o úhrade náhrady trov odvolacieho konania navrhovateľa na základe odvolania odporcu proti rozhodnutiu súdu o náhrade trov konania vo výške 209,71 eur, doklad o úhrade súdneho poplatku za dovolanie proti výroku vo veci samej vo výške 199 eur, doklad o úhrade súdneho poplatku za dovolanie proti výroku o vzájomnom návrhu vo výške 199 eur, doklad o úhrade náhrady trov dovolacieho konania navrhovateľa vo výške 411,15 eur a doklad o úhrade odmeny právneho zástupcu odporcov JUDr. Jiří Martaus vo výške 50 eur.

Ďalej súd sa oboznámil s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6C/143/2012, a to najmä s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 20.5.2013 č.k. 6C/143/2012-101, s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.10.2013 č.k. 5Co/432/2013-139, s uznesením Okresného súdu Ružomberok zo dňa 13.12.2013 č.k. 6C/143/2012-148, s uznesením Krajského súdu v Žiline zo

dňa 30.5.2014 č.k. 5Co/277/2014-183, s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.3.2015 sp.zn. 7Cdo/401/2014.

Súd sa tiež oboznámil s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. Er 123/01, a to najmä s poverením tunajšieho súdu vydaním dňa 23.2.2001 pre súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Rudla č. 5508*005153, s návrhom súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Rudla na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.2.2002, so zápisnicou o udelení príklepu pri dražbe nehnuteľnosti konanej dňa 10.1.2002 na Exekútorskom úrade JUDr. Vladimíra Rudla, s výpisom z LV č. XXXX pre obec a k.ú. H. zo dňa 16.7.2001, s výpisom z LV č. XXXX pre obec a k.ú. H. vyhotoveným dňa 26.3.2001, s exekučným príkazom na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vydaným JUDr. Vladimírom Rudlom, súdnym exekútorom dňa 18.5.2001, s vyhláškou o dražbe nehnuteľnosti vyhotovenou JUDr. Vladimírom Rudlom, súdnym exekútorom dňa 29.11.2001, vyvesenou na úradnú tabulu tohto súdneho exekútora dňa 29.11.2001, s uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.7.2002 č.k. Er 123/01-31 o návrhu na schválenie príklepu udeleného na dražbe nehnuteľnosti konanej dňa 10.1.2002, s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.2.2003 č.k. 23Co/2134/02-66, právoplatným dňom 23.7.2003.

Tunajší súd rozsudkom č.k. 3C/204/2015-85 zamietol návrh v celom rozsahu a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V nadväznosti na odvolanie navrhovateľov v 1. a 2. rade a s prihliadnutím k obsahu vyjadrenia odporcu k odvolaniu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9Co/40/2016-116 zo dňa 11.2.2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom poukázal, že odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov dovoľal sa premlčania nimi uplatneného nároku. Ďalej odkázal na princíp dvojinštančnosti konania a uviedol, že v danom prípade by odvolací súd v porovnaní s rozsudkom súdu prvého stupňa založil svoj rozsudok na odlišnom právnom závere vychádzajúcom z dovoľaného sa premlčania, keď so zreteľom na priebeh a výsledky konania na súde prvého stupňa i obsah odvolania navrhovateľov bolo legitímne ich očakávanie, že v odvolacom konaní budú prerokované len otázky, ktoré viedli k zamietnutiu ich návrhu súdom prvého stupňa a tým, že by odvolací súd svoje rozhodnutie nečakane založil na ich právnych záveroch než súd prvého stupňa, bolo by navrhovateľom odňaté právo namietať správnosť právneho názoru na inštančne vyššom súde. Navrhovatelia by sa k iným právny záverom odvolacieho súdu nemali možnosť vyjadriť a predložiť prípadne aj také dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvého stupňa nejavili významnými. Ak by odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu nezrušil, znemožnil by navrhovateľom realizáciu ich procesných práv. Zároveň uložil súdu prvého stupňa pokyn zaoberať vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcu, ako aj ďalšími námietkami vznesenými počas odvolacieho konania relevantnými pre rozhodnutie prvostupňového súdu vo veci samej.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade v odvolaní voči rozsudku doručenom tunajšiemu súdu dňa 23.12.2015 uviedli, že navrhovatelia v exekučnom konaní nemali postavenie účastníkov konania, hoci ho mali pre daný úsek exekučného konania mať, preto ich možnosti dozvedieť sa o dražbe boli obmedzené. Od bežného občana nemožno spravodlivo požadovať, aby si na úradných tabuliach exekútorov zisťoval, či nejaký jeho majetok náhodou nie je predmetom dražby v exekúcii. Exekúciu môže vykonávať ktorýkoľvek exekútor na Slovensku. Taktiež súd nezohľadnil, že navrhovatelia bývajú aj v priebehu exekúcie bývali v Černovej, ktorá je mestskou časťou Ružomberka, s niekoľko kilometrovou vzdialenosťou od budovy mestského úradu, pred ktorou sa úradná tabuľa mesta nachádza. Nemožno od nich spravodlivo požadovať, aby si na úradnej tabuli mesta zisťovali, či im nehrozí strata vlastníckeho práva. Súd precenil význam zverejňovania písomností na úradnej tabuli mesta. Nemožno tvrdiť, že takýmto spôsobom je dostatočne zabezpečená ochrana vlastníckeho práva osôb, ktorým sa dražobná vyhláška nedoručuje. Sám štát si uvedomil, že na ochranu práv tretích osôb, ktoré vylučujú exekúciu, právna úprava v znení účinnom v novembri 2001 nepostačuje. Novelizáciou ust. § 141 ods.3 Exekučného poriadku, ktoré ustanovuje povinnosť exekútora zaslať dražobnú vyhlášku Ministerstvu spravodlivosti na zverejnenie v Obchodnom vestníku, možno zverejniť dražobnú vyhlášku v tlači a na verejnej tabuli okresného úradu. V tomto prípade štát pochybil 2x, a to nesprávnym úradným postupom a zlou právnou úpravou. Ďalej uviedol, že v konaní nebolo preukázané, kedy sa navrhovatelia o exekúcii dozvedeli a teda či mali možnosť nejaký právny prostriedok ochrany svojho vlastníckeho práva použiť. Navrhovatelia tvrdili existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody tým, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu sa v exekúcii vydražil pozemok v celosti. Existencia príčinnej súvislosti bola preukázaná stratou vlastníckeho práva navrhovateľov v exekúcii. Neexistenciu príčinnej súvislosti vzhľadom na možnosti dané navrhovateľom v exekučnom konaní tvrdil odporca, ktorý

v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dôkazy ani na tieto skutočnosti sa navrhovateľov nepýtal pri ich výsluchu na pojednávaní. Dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto z tvrdenej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé následky. Ďalej uviedol, že vzhľadom na zápis na liste vlastníctva a ubezpečovanie zo strany zamestnancov niekdajšej správy katastra nemali navrhovatelia pochybnosť o tom, že im spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/3 k pozemku patrí. Poukázal, že medzi vyplatením výťažku z dražby oprávnenému, o ktorom sa osoby, ktoré nie sú účastníkmi exekučného konania, vôbec nemusia dozvedieť a vedomosti týchto osôb o bezdôvodnom obohatení, môže uplynúť príliš dlhá doba, čo bude mať za následok premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Existencia možnosti požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia však nevylučuje možnosť uplatňovania iných nárokov vrátane nároku na náhradu škody voči štátu. Je na navrhovateľoch, ktorý prostriedok ochrany vzhľadom na rôzne okolnosti odlišných prípadov zvolia. Súd vychádzal z domnienky, ako by konania o nárokoch navrhovateľov dopadli, ktorá nie je ničím podložená. Záverom zhrnul, že súd nesprávne vyhodnotil existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Z vyjadrenia odporcu k odvolaniu navrhovateľov v 1. a 2. rade voči rozsudku doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.1.2016 vyplynulo nasledovné: v ktorom poukázal na chronológiu skutočností, ktorými sa zaoberal pri prešetrovaní uplatneného nároku navrhovateľov. Zdôraznil, že z uznesenia o schválení príklepu v exekučnom konaní proti povinnému Q. E. bolo uvedené, že proti udeleniu príklepu neboli vznesené žiadne námietky. V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Žiline na odvolanie povinného tejto súd uviedol, že povinný, ktorému boli doručované rozhodnutia o upovedomení o začatí exekúcie, o oceňovaní nehnuteľností, doručenie znaleckého posudku či dražobnej vyhlášky, tieto nenapádal ako novú námietku. Uviedol až v rámci podaného odvolania skutočnosť, že súdny exekútor si riadne neoveril evidované vlastnícke vzťahy v KN, konkrétne že pozemok parcela č. KN XXXXX v podiele 1/3 patrí iným vlastníkom. Ďalej odporca vo svojom vyjadrení poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/143/2012. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplynulo, že z výpovedí odporcu v 1.rade a odporkyne v 2.rade vyplynulo, že oni mali už v r.2003 vedomosť o tom, že predmetný pozemok bol vydražený v dražbe. Odporcovia vedeli o tom, že v exekúcii nadobudol predmetný pozemok v celosti navrhovateľ, čo vyplýva aj z ich výpovedí, keď zhodne uviedli, že oni sa o tejto skutočnosti dozvedeli od povinného v exekučnom konaní, t.j. Q. E., a to ešte v priebehu exekučného konania. Z odôvodnenia rozsudku tiež vyplynulo, že skutočný vlastník exekuvovanej nehnuteľnosti, ktorý sa voči povinnému z exekúcie nedomáhal obrany svojho vlastníckeho práva pred jej predajom, môže sa od oprávneného v exekúcii domáhať vydania výťažku z predaja tejto veci ako náhrady za odňatie jeho práv k vydržanej veci. Ďalej súd poukázal na uznesenie, ktorým bol schválený príklep súdneho exekútora v predmetnej exekučnej veci, ktoré nebolo v riadnom ani mimoriadnom opravnom konaní zrušené. Krajský súd v Žiline rozhodol o odvolaní tak, že odvolanie v celom rozsahu zamietol. Najvyšší súd SR vydal dňa 24.3.2015 uznesenie, ktorým odmietol dovolanie v tejto právnej veci, kde v odôvodnení uviedol, že ak je predmetom exekučného konania vec, ku ktorej má tretia osoba právo, ktoré nepripúšťa exekúciu, aby sa dosiahlo vylúčenie nehnuteľnosti z exekúcie, je potrebné podať excindačnú (vylučovaciu) žalobu. Ďalej odporca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na náhradu škody s poukazom na ust. § 22 ods.2 zákona č. 58/1969 Zb., nakoľko príklep udelený navrhovateľovi na predmetnej dražbe schválil Okresný súd Ružomberok dňa 11.7.2002, od kedy začína plynúť lehota v zmysle § 22 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb., podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Hoci navrhovatelia neboli účastníkmi exekučného konania, Q. E., ktorý bol podielovým spoluvlastníkom o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2/3, bol účastníkom exekučného konania a nevyužil žiaden z možných prostriedkov na vylúčenie spoluvlastníckeho podielu z exekúcie. Povinný z exekučného konania dostal za predaj spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.1999 zaplatenú kúpnu cenu vo výške 23.345,-Sk a následne po úspešnej dražbe dostal finančné prostriedky za vydraženie nehnuteľnosti ako celku, hoci už 1/3 z nej netvorila jeho vlastníctvo. Preto navrhovatelia by si mali žiadať vydať bezdôvodné obohatenie od pôvodného predávajúceho. Tiež odporca poukázal, že dňa 5.6.2015 im bola doručená žiadosť navrhovateľov - výzva na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Lehota na vyjadrenie k uplatnenej výzvy v trvaní 6 mesiacov uplynie dňa 7.12.2015. Táto lehota na predbežné prerokovanie uplatneného nároku sa vzťahuje aj na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, hoci explicitne táto problematika v zákone č. 58/1969 Zb. upravená nie je. Odporca je toho názoru, že absentuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním Katastra Ružomberok. Nebolo preukázané protiprávne konanie alebo nezákonné rozhodnutie, ktoré by zakladalo nárok na náhradu škody. Ďalej odporca poukázal na rozhodovaciu prax súdov SR, z ktorej vyplýva, že bez ohľadu na skutkové okolnosti individuálnej právnej veci nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp.

orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, prípadne protiprávny úkon musí byť priamou., bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody a nestačí, ak je iba sprostredkovanou príčinou škody. Zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčiny súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok. Skutočnosť, že vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť bezprostredný, konštatoval aj Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I.ÚS 177/08. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku. Nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup môže byť významným článkom v reťazci príčiny a následkov. Napriek tomu nemusí byť daná zodpovednosť odporcu za škodu spôsobenú týmto nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Je to žalobca, kto musí preukázať v konaní existenciu podmienok zodpovednosti za škodu vrátane existencie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a škodou a nie odporca musí preukazovať, že za škodu nezodpovedá. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci, sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná zodpovednosť. Podľa názoru odporcu súd nepreceňoval význam zverejňovania písomností na úradnej tabuli mesta. Opätovne poukázal na rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 6C/143/2012, podľa ktorého odporcovia vedeli o tom, že v exekúcii nadobudol predmetný pozemok v celosti navrhovateľ, čo vyplýva aj z ich výpovedí, keď zhodne uviedli, že oni sa o tejto skutočnosti dozvedeli od povinného v exekučnom konaní, t.j. Q. E., a to ešte v priebehu exekučného konania. Preto mohli využiť právne prostriedky ochrany svojho vlastníckeho práva, ktoré im platný poriadok priznáva. Odporca uviedol, že nikdy netvrdil, že vyvesením dražobnej vyhlášky je dostatočne zabezpečená ochrana vlastníckeho práva osôb, ktorým sa dražobná vyhláška nedoručuje, ani to, že mali obiehať všetkých súdnych exekútorov, či náhodou na ich majetok nie je vyhlásená exekúcia. Toto ich vyjadrenie je irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že o prebiehajúcej exekúcii vedeli. Ďalej odporca uviedol, že nedostatočná legislatíva nie je dôvodom na náhradu škody, ktorá ani nebola v príčinnej súvislosti so vznikom škody, náhrady ktorej sa navrhovatelia domáhali. Pripojil sa k odôvodneniu rozsudku, voči ktorému pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že v konaní nebolo preukázané, kedy sa o exekúcii dozvedeli a teda či mali možnosť nejaký právny prostriedok ochrany svojho vlastníckeho práva použiť, je irelevantné to preukazovať, nakoľko v citovanom rozsudku tunajšieho súdu bolo explicitne uvedené, že navrhovatelia o prebiehajúcej exekúcii vedeli v čase, keď sa dali ešte využiť prostriedky ochrany ich vlastníckeho práva. Pokiaľ navrhovatelia mali vedomosť o prebiehajúcej exekúcii, mali možnosť ešte pred uplynutím premlčacej doby uplatniť svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ďalej odporca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/142/08 zo dňa 26.1.2009, z ktorého vyplynulo, že v občianskom súdnom konaní môže byť voči štátu úspešne uplatnený nárok až vtedy, ak žiadateľ nemôže účinne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z dôvodu neoprávneného majetkového prospechu voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cz 110/84, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. 3.US 176/09 zo dňa 7.7.2009). Ďalej odporca poukázal na nález Ústavného súdu sp.zn. 2.ÚS 165/2012 zo dňa 13.2.2013, kde je konštatovaný rovnaký právny názor, okrem iného ak má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu ešte nevznikla a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb. Nárok na náhradu škody od štátu by mohol úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Skutočnou škodou v zmysle § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Je to aj ujma spočívajúca v neuspokojenej pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi, ktorej náhradu požaduje od štátu ako subjektu zodpovedného za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci. Táto však nevzniká v okamihu splatnosti pohľadávky, ale až okamihom, keď sa právo veriteľa na plnenie proti dlžníkovi stalo fakticky nevyužiteľným.

Súd sa tiež oboznámil s listinou, a to prípisom Správy katastra v Ružomberku adresovaným Mgr. Jurajovi Fričovi, advokátovi, AK Ružomberok zo dňa 28.9.2012, kde poukázal na dôvod, na základe ktorého spoluvlastnícky podiel na LV č. XXXXX v k.ú. H. prekračuje 100 % (§ 71 ods.3 Katastrálneho zákona), a teda hodnovernosť údajov o vlastníckom práve k nehnuteľnosti v KN bola vyvrátená a preto nie je možné takéto údaje používať. Ďalej súd sa oboznámil s listom vlastníctva č. XXXXX pre k.ú. H., kde vyplynuli skutočnosti uvádzané Správou katastra v Ružomberku vo svojom prípise.

Právny zástupca navrhovateľov vo svojom prednese na pojednávaniach zotrval na všetkých svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach.

Poverená zamestnankyňa odporcu vo svojom prednese na pojednávaniach zotrvala na všetkých svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach.

Z výpovede navrhovateľa v I. rade na pojednávaní dňa 7.4.2016 vyplynulo, že E. bol alkoholik, povedal im, že má problém, že má na krku exekútora, že asi ide prísť o dom, nepreberal zásielky, nič neriešil, upíjal sa, prišiel o prácu, žena sa s ním rozviedla, odsťahoval sa na Čechy. Nevedeli, kedy tá exekúcia prebieha, nemohli ani uvažovať o tom, že by mali prísť o niečo ich, veď predsa to bola exekúcia cudzia. V roku 2003 p. Q. ich predvolala na kataster, kde im bolo oznámené, že sa vydražil pozemok, povedala, že pozemok bude zapísaný celý pre vydražiteľa a 1/3 pre nich, že to nemôže ináč zapísať. Ubezpečovali ich, že o tú 1/3 pozemku nemôžu prísť. Boli v domnení, že tá 1/3 pozemku je ich, že nikto im to nemôže zobrať. Až následne tá žaloba r. 2013 zo strany L., vtedy vlastne o ten pozemok prišli. Dovtedy mali tú 1/3 normálne zapísanú.

Z výpovede navrhovateľky v II. rade na pojednávaní dňa 7.4.2016 vyplynul jej súhlas so skutočnosťami uvedenými vo výpovedi navrhovateľa I. rade toho istého dňa.

V konaní tiež bola vypočutá na návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade svedkyňa JUDr. N. Q., keď mala sa vyjadriť k tvrdenému stretnutiu s navrhovateľmi v 1. a 2. rade na Správe katastra Ružomberok v auguste 2003 aj ubezpečovaní vo vzťahu k navrhovateľom, že o svoje vlastníctvo nemôžu prísť. Táto svedkyňa pôsobila vo funkcii riaditeľky Správy katastra Ružomberok od vzniku okresného úradu až do r.2008. Na navrhovateľov si ani vizuálne ani podľa ich mena nespomenula, riešili veľa problematických prípadov, pomaly každý druhý mesiac tam mali televíziu, bolo toho veľmi moc. Uplynul od vtedy dlhý čas, nemá prístup k žiadnym spisom.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 27 ods.1,2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa § 1 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len „štátny orgán“). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa § 18 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb., štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa § 9 ods.1 písm. b) zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom, ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej

republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takého ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).

Podľa § 20 zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Podľa § 22 ods.1,2 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. Najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu 6.7.2015, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 43 ods.1 písm. a) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, Okresný úrad vykoná zápis podľa § 41 v deň, ktorým rozhodnutie o povolení vkladu nadobudlo právoplatnosť, najneskôr však v nasledujúci deň.

Podľa § 44 ods.1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, okresný úrad najneskôr v pracovný deň nasledujúci po dni, keď mu bola doručená zmluva, verejná listina alebo iná listina na zápis vkladom alebo záznamom, alebo ak sa začalo katastrálne konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte alebo konanie o proteste prokurátora, vyznačí plombu o zmene práva k nehnuteľnosti alebo o začatí katastrálneho konania o oprave chyby alebo o začatí konania o proteste prokurátora na liste vlastníctva alebo v pozemkovej knihe, alebo v železničnej knihe; túto plombu zruší vykonaním vkladu alebo záznamu, alebo právoplatným rozhodnutím o zamietnutí návrhu na vklad, alebo právoplatným rozhodnutím o zastavení konania, alebo právoplatným rozhodnutím o oprave chyby v katastrálnom operáte alebo právoplatným rozhodnutím, ktorým sa nevyhovuje protestu prokurátora.

V tejto veci uplatňujú navrhovatelia v 1. a 2. rade voči odporcovi nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vo výške 11.418,30 eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.314,72 eur od 6.7.2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 103,58 eur odo dňa 4.11.2015 do zaplatenia, pričom v tomto prípade podľa tvrdenia navrhovateľov v 1. a 2. rade išlo o nesprávny úradný postup Okresného úradu Ružomberok, katastrálneho odboru, ktorý spočíval v nesprávnom zaplombovaní listov vlastníctva, včasnom nevykonaní zápisu listiny na list vlastníctva a nesprávnom vydaní podkladov pre exekučné konanie.

Predovšetkým bolo potrebné vyriešiť, akú právnu úpravu je potrebné aplikovať na konkrétny právny vzťah medzi účastníkmi konania. V súčasnosti zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Tento zákon v ust. § 27 pod názvom Prechodné ustanovenie ods.2 stanovuje, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi. Tento zákon nadobudol účinnosť 1.7.2004. Súd konštatuje, že k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu Okresného úradu Ružomberok, odbor katastrálny, nepochybne malo dôjsť pred účinnosťou tohto zákona (v priebehu rokov 2000 až 2003), to znamená na tento právny prípad je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Súd má za to, že v zmysle tejto právnej úpravy predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody príslušným orgánom nie je podmienkou uplatnenia nároku na súde, nakoľko v zmysle ust. § 9 citovaného zákona táto podmienka sa týka len nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste. Z tohto dôvodu námietka odporcu týkajúca sa nespĺnenia podmienky predbežného prerokovania nároku nie je dôvodná. Navyše súd poukazuje, že navrhovatelia v 1. a 2. rade cestou svojho právneho zástupcu listom zo dňa 22.5.2014 vyzvali odporcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, pričom pokiaľ by aj táto podmienka daná zákonom bola ku dňu rozhodnutia súdu, lehota 6 mesiacov na uspokojenie nároku navrhovateľov v 1. a 2. rade márne uplynula.

V zmysle ust. § 18 ods.1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods.1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. V ust. § 1 ods.1 je poukázané okrem iných na správne konanie. V zmysle citovanej právnej úpravy predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu je nesprávny úradný postup orgánu štátu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a vzniknutou škodou, pričom pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Zároveň súd zisťoval, či je daná pasívna vecná legitímácia v tomto konaní. V zmysle § 25 cit. zákona ods.1,2 v spojení s § 9 ods.1 písm. b) v mene štátu koná ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, u ktorého došlo k nesprávnemu úradnému postupu. V tomto prípade teda navrhovatelia v 1. a 2. rade správne žalujú Slovenskú republiku, pričom správne bol označený orgán, ktorý v tomto konaní koná v mene štátu, a to Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu orgánu štátu došlo práve v správnom konaní na úseku správy katastra, teda pasívna vecná legitímácia v konaní je daná. Vecnou legitímáciou rozumieme z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Vecná legitímácia je podmienkou úspešnosti návrhu.

V priebehu odvolacieho konania odporca v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľov v 1. a 2. rade voči rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 9.12.2015 č.k. 3C/204/2015-85 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľov v 1. a 2. rade na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Premlčanie predstavuje uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania, pričom použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo súdnym rozhodnutím oprávnenému nemožno priznať. Funkciou premlčania je uľahčiť obranu povinného subjektu proti právam, ktoré trvali dlho a preto často možno predpokladať, že už zanikli. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Odporca odvíja začiatok plynutia premlčacej doby od okamihu schválenia príklepu na predmetnej dražbe udeleného Ing. U. U. uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.7.2002, teda podľa neho subjektívna 3-ročná premlčacia doba v zmysle ust. § 22 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb. nepochybne pred podaním návrhu na začatie konania v tejto právnej veci márne uplynula. Súd sa nestotožnil s touto argumentáciou odporcu, predovšetkým bolo potrebné ustáliť, kedy navrhovatelia v 1. a 2. rade získali vedomosť o škode. V zmysle ustálenej judikatúry týkajúcej sa premlčania nároku na náhradu škody získať vedomosť o škode znamená, že poškodený sa dozvie o majetkovej ujme určitého druhu

a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, že právo na jej náhradu možno dôvodne uplatniť na súde, to znamená, keď poškodený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik škody a orientačne aj jej rozsah. Pri práve na náhradu škody sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nie len predpokladaná vedomosť poškodeného. Nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah škody presne, postačuje, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, nakoľko výška škody sa spresňuje v súdnom konaní a definitívny záver o nej je obsiahnutý až v právoplatnom rozsudku. Súd zistil na základe vykonaného dokazovania, a to oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise, že k nesprávnemu úradnému postupu Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor, ktorý spočíval v nesprávnom zaplombovaní listov vlastníctva, včasnom nevykonaní zápisu listiny na list vlastníctva a nesprávnom vydaní podkladov pre exekučné konanie, došlo v priebehu rokov 2002-2003. Navrhovatelia poukázali na uznesenie tunajšieho súdu v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline vydaným v označenom exekučnom konaní, ktorým došlo k schváleniu príklepu pre vydražiteľa Ing. U. U., ako aj na výsledok súdneho konania vedeného tunajším súdom pod sp.zn. 6C/143/2012, v ktorom súd určil, že výlučným vlastníkom predmetného pozemku je vydražiteľ Ing. U. U.. V tejto súvislosti súd ale poukazuje, ako vyplynulo z výpovedí navrhovateľov v I. a II. rade a z listinných dôkazov nimi predložených, a to odpoveď Správy katastra v Ružomberku listom zo dňa 28.9.2012 adresované Mgr. Jurajovi Fričovi, advokátovi a z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. H., vyhotoveným v r.2013, že spoluvlastnícky podiel na tomto liste vlastníctva prekračoval 100 %, nakoľko bol uvedený podiel 1/1 v prospech Ing. U. U. na základe uznesenia tunajšieho súdu, ktorým bol schválený príklep tomuto vydražiteľovi na dražbe v exekučnom konaní v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline a podiel 1/3 v prospech H. A. s manželkou S. A., rod. E. na základe kúpnej zmluvy č. V XXXX/XXXX, v nadväznosti na čo došlo k vyvráteniu hodnovernosti údajov o vlastníckom práve k nehnuteľnosti v zmysle ust. § 71 ods.3 zákona č. 162/1995 Z.z. Nárok vlastníka na súdnu ochranu upravuje ust. § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na subjektívne presvedčenie navrhovateľov v 1. a 2. rade o ich vlastníckom práve podložené relevantnými dokladmi - kúpna zmluva na spoluvlastnícky podiel 1/3 pozemku, rozhodnutie o vklade, zápis vlastníckeho práva v ich prospech na liste vlastníctva. Spornosť v otázke vlastníckeho práva (ktoré je právom nepremlčateľným v zmysle ust. § 100 ods.2 Občianskeho zákonníka) bola definitívne vyriešená až v súdnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 6C/143/2012, a to v prospech Ing. U. U.. Teda posúdenie otázky vlastníckeho práva prináležalo súdu, pričom rozhodnutie, ktorým bolo určené výlučné vlastnícke právo v prospech Ing. U. U. - rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C/143/2012-101 zo dňa 20.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/432/2013-139 zo dňa 29.10.2013 nadobudlo právoplatnosť dňom 10.12.2013 (nie je relevantný dátum straty vlastníctva navrhovateľov deklarovanej v rozsudku) a práve týmto momentom sa navrhovatelia skutočne (preukázateľne) podľa názoru súdu dozvedeli o škode spočívajúcej v strate ich spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/3 na predmetnom pozemku vrátane výdavkov vynaložených v súvislosti s týmto konaním a o jej rozsahu, teda týmto momentom začína plynúť 3-ročná subjektívna premlčacia doba, ktorá uplynie navrhovateľom až dňom 10.12.2016. Návrh na začatie konania v tejto právnej veci podali navrhovatelia v 1. a 2. rade dňa 30.9.2015, t.j. pred uplynutím premlčacej doby. Z tohto dôvodu súd vyhodnotil, že námietka premlčania vznesená odporcom nie je dôvodná a preto súd na ňu neprihliadol.

V ďalšom súd zisťoval, či sú splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu v tomto prípade. Navrhovatelia v 1. a 2. rade vytýkali nesprávny úradný postup Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor, ktorý spočíval v nesprávnom zaplombovaní listov vlastníctva, včas nevykonanému zápisu listiny - kúpnej zmluvy na list vlastníctva a nesprávnom vydaní podkladov pre exekučné konanie - výpis z listu vlastníctva. Konkrétne súd zistil z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 20.9.1999 medzi navrhovateľmi v 1. a 2. rade ako kupujúcimi a S. E. a Q. E. ako predávajúcimi, že došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3 k pozemku parcela č. KN XXXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 667 m² v k.ú. a obci H., zapísaného na LV č. XXXX, predávajúcim Q. E., pričom vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok č. V XXXX/XXXX dňa 27.10.1999, čím navrhovatelia v 1. a 2. rade sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu k tomuto pozemku vo veľkosti 1/3. Ďalej súd zistil z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. Er 123/2001, že bolo vedené exekučné konanie o vymoženie pohľadávky vo výške 235.222,-Sk s príslušenstvom v prospech oprávneného Stredné odborné učilište poľnohospodárske Ružomberok proti povinnému Q. E., v ktorom súdnym exekútor JUDr. Vladimír Rudl vykonal dňa 10.1.2002 dražbu nehnuteľnosti vrátane pozemku parcela č. KN XXXXX, na ktorej urobil najvyššie podanie Ing. U. U. a ktorému súdny exekútor udelil príklep.

Tento príklep schválil Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. ER 123/2001-31 zo dňa 11.7.2002 v spojení s uznesením Krajského súdu Žiliny č.k. 23Co/2134/02-66 zo dňa 28.2.2003, právoplatným dňom 23.7.2003. Ďalej súd zistil z prípisu Správy katastra Ružomberok adresovaného navrhovateľovi v 1.rade z 25.6.2013, že k zápisu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľov v 1. a 2. rade na základe kúpnej zmluvy s Q. E. uzavretej dňa 20.9.1999, vklad povolený pod č. V XXXX/XXXX dňa 27.10.1999, došlo až dňa 20.7.2002, nakoľko v období od 9.4.1998 do 26.6.2000 bolo pozastavené vykonávanie zápisov práv k pozemkom v k.ú. H. z dôvodu preberania ZRPS. Napriek tomu k zápisu vlastníckeho práva došlo až po uplynutí viac ako 2 rokov po ukončení ZRPS, čo je v rozpore s ust. § 43 ods.1 písm. a) zákona č. 162/1995 Z.z. Závažnejším porušením však podľa názoru súdu je, že nebola správne vykonaná plomba na LV č. XXXX k.ú. H. v prípade podania návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe označenej kúpnej zmluvy v zmysle ust. § 44 ods.1 zákona č. 162/1995 Z.z. Konkrétne na tomto liste vlastníctva plomba vôbec nebola vyznačená a z tohto dôvodu došlo k nesprávnemu vydaniu podkladov pre exekučné konanie, konkrétne dňa 26.3.2001 Správa katastra Ružomberok vydala súdnemu exekútorovi JUDr. Vladimírovi Rudlovi v označenom exekučnom konaní podklad, a to výpis z listu vlastníctva č. XXXX s vyznačením vlastníckeho práva v prospech Q. E. v podiele 1/1, na základe čoho došlo k vykonaniu exekúcie predajom nehnuteľnosti v rámci dražby konanej dňa 10.1.2002 a k nadobudnutiu výlučného vlastníckeho práva vydražiteľom Ing. U. U.. Samotná Správa katastra Ružomberok vo svojom liste zo dňa 24.6.2013 uznala, že došlo k týmto viacerým pochybeniam z ich strany, zároveň došlo aj k ospravedlneniu adresovanému navrhovateľom v 1. a 2. rade. Vzhľadom k tomu súd konštatuje, že je daný zákonný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to nesprávny úradný postup uvedeného orgánu štátu.

V ďalšom súd skúmal, či došlo k vzniku škody u navrhovateľov v 1. a 2. rade. V tejto súvislosti poukázali navrhovatelia v 1. a 2. rade na skutočnosť, že došlo k strate spoluvlastníckeho podielu navrhovateľov v 1.a 2. rade vo veľkosti 1/3 k označenému pozemku, a to práve uznesením Okresného súdu Ružomberok v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline vydaným v označenom exekučnom konaní, ktorým došlo k schváleniu príklepu pre vydražiteľa Ing. U. U., čo bolo ustálené v súdnom konaní sp.zn. 6C/143/2012 vedené na Okresnom súde Ružomberok, kde rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 20.5.2013 č.k. 6C/143/2012-101 súd na základe návrhu navrhovateľa Ing. U. U. voči odporcom - H. A. a S. A. určil, že výlučným vlastníkom pozemku parcela č. CKN XXXXX v k.ú. a obci H., ktorý zodpovedá pozemku parcela č. KN XXXXX, je vydražiteľ Ing. U. U., pričom bol zamietnutý vzájomný návrh H. A. a S. A., kde sa domáhali určenia, že oni sú podielovými spoluvlastníkmi tohto pozemku o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3. Zároveň navrhovatelia vyčíslili a preukázali súdu výšku škody spočívajúcu v hodnote spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/3 na označenom pozemku v zmysle znaleckého posudku Ing. Renáty Lajčiakovej č. 38/2013 vo výške 7.900 eur, ako aj z výdavkov vynaložených v súvislosti so súdnym konaním vedeným na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 6C/143/2012 vo výške celkom 3.518,30 eur. Výška škody teda bola preukázaná označeným znaleckým posudkom a tiež platobnými dokladmi k jednotlivým úhradám výdavkov v súvislosti s označeným súdnym konaním. Teda súd konštatuje, že je splnená aj ďalšia podmienka - vznik škody u navrhovateľov v 1. a 2. rade, nakoľko došlo k zmenšeniu stavu v majetkovej sfére navrhovateľov v 1. a 2. rade.

Napokon súd zameral svoje skúmanie na zistenie tretej a poslednej podmienky, a to existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom označeného orgánu štátu a vznikom škody u navrhovateľov v 1. a 2. rade, nakoľko k priznaniu nároku je potrebné kumulatívne splnenie všetkých týchto troch podmienok. Podľa názoru navrhovateľov v 1. a 2. rade je splnená aj táto podmienka, nakoľko nebyť nesprávneho úradného postupu Okresného úradu Ružomberok, odbor katastrálny, nebol by predmetný pozemok vydražený v exekúcii v celosti a navrhovateľom v 1. a 2. rade by ostal ich spoluvlastnícky podiel na predmetnom pozemku o veľkosti 1/3 a zároveň by nemuseli vynaložiť náklady v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 6C/143/2012. Odporca však v konaní poukázal na možnosti obrany v exekučnom konaní v zmysle Exekučného poriadku, a to napr. podaním excindačnej žaloby, prípadne neskôr žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Príчинná súvislosť podľa ustálenej judikatúry je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie a vznik škody sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou

škody je iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmou ako následkom a akou skutočnosťou ako príčinou tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného a konkrétnym konaním škodcu, sa príčinná súvislosť zisťuje. V tejto súvislosti súd mal preukázať z výpovedí navrhovateľov v 1. a 2. rade, že sa dozvedeli o skutočnosti vydraženia predmetného pozemku v exekučnom konaní v celosti cestou JUDr. N. Q., riaditeľky Správy katastra Ružomberok už v roku 2003. Navrhovatelia v 1. a 2. rade v tomto konaní vôbec netvrdili, ani nepreukázali doposiaľ bezúspešné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto sa na ich úkor bezdôvodne obohatil a je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať / napr. do úvahy prichádza prípad bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka - bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám/, z tohto dôvodu súd konštatuje vzhľadom k ich pasívnemu prístupu - nevyužitíu všetkých zákonných prostriedkov obrany, ktoré právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje, že nie je daný bezprostredný vzťah príčiny a následku medzi nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Ružomberok, odbor katastrálny a škodou, ktorá vznikla navrhovateľom v 1.a 2. rade, nakoľko pokiaľ by navrhovatelia sa domáhali zaplata peňažnej sumy titulom bezdôvodného obohatenia na súde voči tomu, kto sa na ich úkor bezdôvodne obohatil a v konaní by boli úspešní, k následku - zmenšeniu ich majetku by nedošlo. Súd je toho názoru, že táto ďalšia príčina a jej následok sú relevantné pri posudzovaní zodpovednosti za škodu v tomto prípade. Poukaz navrhovateľov v 1. a 2. rade na ubezpečovanie zo strany JUDr. N. Q., riaditeľky Správy katastra Ružomberok, že o svoje vlastníctvo prísť nemôžu, súd nezohľadnil, nakoľko táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola, navyše takýto postup nemožno ani kvalifikovať ako úradný postup s relevantnými právnymi následkami.

Súd teda z dôvodu neexistencie tohto nevyhnutného zákonného predpokladu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu dospel k záveru, že nárok navrhovateľov uplatnený v tomto konaní nie je dôvodný v celom rozsahu, t.j. čo do uplatnenej istiny a aj jej príslušenstva, a to úroku z omeškania, a preto súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodol tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, právo na náhradu trov účelne vynaložených na bránenie jeho práva voči navrhovateľom v 1. a 2. rade, ktorí v konaní úspešní neboli, nepriznal, nakoľko odporca náhradu trov konania neuplatnil, hoci by mu toto právo patrilo v zmysle ust. § 142 ods.1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tohto súdu na Krajský súd v Žiline v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.